

A slunce pálí jen

Wabi Daněk

Rec: Už v noci jsem vyrazil jen v blůze, kalhotách
a s párem starejch bot,
tam za mnou zůstal San Quentin,
kavalec a přestřihnitej plot,
a slunce bodá do očí a jazyk bez vody už zdřevěněl
a nohy bolí, jakobych nejmně tisíc mil už šel.

R: A slunce pálí jen, a slunce pálí jen,
a stínu šmouhu šedivou já táhnu za sebou.

Rec: Mně vždycky táta říkal, že jen jedno je nebe,
jedno peklo a jeden svět,
vždyť ještě včera mně to pastor
z bible čet',
teď ze lži viním všechny - bibli, pastora i tátu,
vždyť jedno peklo opouštím a druhý začíná tu.

R: A slunce pálí jen, a slunce pálí jen,
a stínu skvrnu šedivou já šlapu pod sebou.

Rec: Já dávno boty zahodil,
když brzdily můj chvat,
a v břiše mám snad stočenej
ten přestřihanej drát,
když náhle v rukou cítím suchej drn a písek, tak už vím,
proč, i když slunce zapadá, se zkracuje můj stín.

R: A slunce pálí jen, a slunce pálí jen,
a stínu šmouhu šedivou já tlačím před sebou.

R: A slunce pálí jen, a slunce pálí jen,
a stínu skvrnu šedivou já zaleh' pod sebou ...